

ud i fremmede Lande. Den kunde maaske aabne dem Adgang til mange Steder og mange Virksomheder, hvortil de ikke paa anden Maade kunne faa Adgang. Det vil sikkert kunne være til megen Gavn, og jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om at tage min Henstilling under Overvejelse.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det var lidt vanskeligt for mig at høre dem af hans Bemærkninger, som faldt forleden Dag i Anledning af min Omtale af Statsbanegaardsforholdene i Aarhus. Jeg har nu set det stenografiske Referat, og jeg ser deri følgende mærkværdige Udtalelser fra det ærede Medlem — jeg vil sige, at det forekommer mig at være en letfærdig Omgang med Sandheden, naar det ærede Medlem udtaler sig paa den Maade, han gjorde —, det ærede Medlem udtalte sig nemlig saaledes: „Det er sikkert, at der saavel i Aarhus Byraad som i Aarhus By var delte Anskuelse om Hensigtsmæssigheden af at faa alle Banegaardsforholdene helt omordnede”. Naar jeg har oplæst dette lille Brudstykke af den korte Bemærkning, det ærede Medlem gjorde forleden Dag, er det for at give det ærede Medlem Lejlighed til at trække det tilbage eller i alt Fald rette lidt ved det, thi det kan absolut ikke være hans Mening. Der er kun een Stemning saavel blandt Aarhus Byraad som blandt Aarhus Bys Borgere, og den gaar ud paa, at saavel Personbanegaarden som Godsbanegaarden trænge til en Omordning. Der er ingen delte Meninger paa dette Punkt. Det er jo saaledes, at da Loven om Aarhus Banegaardsforhold blev given i 1900, tænkte man kun paa Godsbanegaarden, men vil det ærede Medlem blot læse den Motivering, der fulgte det Forslag sidste Aar, der blev fremlagt af den højtærede Minister, den nuværende Indenrigsminister, saa vil han se, at jeg ikke gaar en Smule for vidt i mine Udtalelser, idet de ere i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, der findes i disse Bemærkninger. Naar det ærede Medlem saa udtaler, at Banegaarden er bygget i 80erne, saa er det jo rigtigt, men den Gang havde Aarhus By 24,831 Indbyggere, nu staa vi omtrent ved at have 60,000. At Forholdene ere blevet betydeligt forværrede i den forløbne Tid, er da ganske naturligt. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem kan leve i en saa lykkelig Uvidenhed om, at disse Røster fra Aarhus By og dens Borgere ere ganske enstemmige, og jeg tror, det havde været heldigt, om det

ærede Medlem ikke havde baaret denne Uvidenhed offentlig til Skue, han kan nemlig ikke være uvidende derom. Det forekommer mig ogsaa, at den Maade, det ærede Medlem optræder paa her, at han som Medlem af Aarhus Byraad og Repræsentant i kommunal Henseende for Aarhus By staaer her og modarbejder et Forslag, der vil have saa vidtrækkende Betydning, saa gavnlig en Virkning for Aarhus By og dens Borgere. Livsnerven for Aarhus er selvfølgelig Havnen og Banen, paa disse Kontoer har Aarhus vokset sig stor og har faaet en god og dygtig Handelsstand, og saa kommer det ærede Medlem og vil modarbejde dette, skønt han selv sidder i Byraadet. Det forekommer mig ganske mærkværdigt ogsaa af den Grund, at det var rigeligt tidsnok at fremkomme med disse Bemærkninger, naar Forslaget kommer frem her i Tinget, hvad jeg haaber, det gør. Men det ærede Medlem har i hvert Fald gjort, hvad han kunde, for, at det ikke skulde komme frem her. Jeg haaber alligevel, at vi skulle naa til at faa Loven, og saa havde det været tidsnok at tale om Beliggenheden, men det ærede Medlem har vel naaet den Hensigt, han havde med sine Udtalelser, at tale paa Partifællernes Vegne fra Ryesgade og Søndergade. Det har han naaet at slaa til Alarm her overfor den højtærede Minister, og som Partifælle vil den højtærede Minister vel ogsaa tage noget skyldigt Hensyn til det ærede Medlem.

Jeg har et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Siden jeg sidst talte her, er der indgaaet en ny Overenskomst mellem Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og Sammenslutningen af Fabrikanter i Jernindustrien, hvorved Arbejderne faa Minimallønnen hævet med 2 Øre fra den 1. Februar næste Aar. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, om han, naar han inden ret længe rimeligvis vil faa et Andragende tilstillet om, at ogsaa Lønnen paa Statsbanerne maa følge med i Lighed med den Forhøjelse, der nu er sket indenfor Privatindustrien, vil stille sig imødekommende overfor dette Andragende. Som jeg nævnedes forleden Dag, have flere af de Fag, der beskæftiges paa Statsbanernes Værksteder, en betydeligt lavere Timeløn, end der gives udenfor. Ude i Byen have Malerne 44 Øre som Minimalløn, Sadelmagerne 40, Karetmagerne 40, medens de paa Statsbanerne kun have 34 Øre; Smede- og Maskinarbejderne have hidtil haft 35; de faa nu 37 Øre. Derfor kunde der være